

**DE RAAD VAN TUCHT
VAN DE STICHTING
TUCHTRECHTSPRAAK SCHEIDINGSBEMIDDELING**

heeft de volgende uitspraak gedaan inzake de klacht van:

De heer, wonende te, hierna te noemen: “klager”

tegen

De heer, kantoorhoudende te, hierna te noemen: “verweerder”

1. Procedureverloop:

- 1.1 Klager heeft op of omstreeks 23 oktober 2015 bij het secretariaat van de Vereniging van Familierechtadvocaten en Scheidingsmediators, hierna te noemen: “vFAS”, een klacht ingediend tegen verweerder. Verweerder heeft hierop bij brief d.d. 15 december 2015 gereageerd. Op 25 januari 2016 heeft het gesprek met de secretaris van de vFAS, zoals bedoeld in art. 4 van het klachtenreglement, plaatsgevonden.
- 1.2 Bij brieven d.d. 17 juni 2016 en 30 juni 2016 heeft klager vervolgens een klacht ingediend bij de secretaris van de Raad van Tucht. Bij brief d.d. 18 september 2016 heeft klager nog op verzoek van de Raad van Tucht een nadere toelichting op zijn klacht gegeven. Verweerder heeft hierop bij brief d.d. 12 oktober 2016 gereageerd, waarin hij ten verweere verwijst naar de inhoud van zijn brief d.d. 15 december 2015.
- 1.3 De Raad van Tucht heeft kennis genomen van de hiervoor onder 1.1 en 1.2 genoemde en gewisselde stukken.

- 1.4 Op 22 december 2016 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Klager, verweerder en mr., kantoorgenoot van verweerder, zijn verschenen.

2. **Vaststaande feiten**

Klager had een dispuut met zijn moeder over een stuk grond dat hij van haar had gekocht. Zijn moeder heeft de overeenkomst tot verkoop op grond van een wilsgebrek proberen te vernietigen, maar die vordering is door de rechtbank afgewezen. Verweerder is door de moeder van klager benaderd om daarvan hoger beroep in te stellen, maar verweerder heeft aangegeven alleen als mediator te willen optreden. Verweerder heeft in dit verband contact opgenomen met klager. Op 10 oktober 2014 heeft er vervolgens een gesprek plaatsgevonden ten kantore van verweerder in aanwezigheid van klager, zijn echtgenote, zijn moeder, zijn zus, zijn broer, verweerder, en mr., de kantoorgenote van verweerder. Dit gesprek heeft niet tot een oplossing geleid van het geschil tussen klager en zijn moeder. Op 20 oktober 2014 heeft klager verweerder laten weten niet verder in gesprek te willen gaan. Na dit gesprek zijn er geen verdere werkzaamheden door verweerder meer verricht of diensten verleend. Verweerder heeft voor het gesprek geen declaratie aan klager verzonden.

3. **Klacht**

Klager stelt dat er geen sprake is geweest van een oriënterend gesprek, maar dat verweerder tijdens het gesprek op 10 oktober 2014 is aangevangen met de mediation. Hij klaagt zich erover dat verweerder hem in deze mediation enorm onder druk heeft gezet en dat er geen sprake was van het zoeken naar een minnelijke oplossing. Daarnaast verwijt klager verweerder dat hij zich niet heeft gedragen zoals van een behoorlijk mediator mag worden verwacht, een uitspraak heeft gedaan over de kwestie/inhoud van het conflict, en zich niet onafhankelijk, neutraal en onpartijdig

heeft opgesteld. Klager heeft tijdens de mediation het gevoel gekregen dat verweerder meer wist van de inhoud van de kwestie dan dat hij aan klager heeft laten zien.

4. Verweer

Het meest verstrekende verweer van verweerder is dat klager niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. Er is geen sprake geweest van een mediation. Verweerder verwijst naar het feit dat er geen mediation-overeenkomst is ondertekend, er in het gesprek van 10 oktober 2014 niet is gesproken over de nadere financiële voorwaarden van de mediation en dat het voor alle betrokkenen duidelijk is geweest dat er sprake was van een oriënterend gesprek. Verweerder geeft aan dat hij verder ook geen rekening heeft verzonden voor het gesprek dat op 10 oktober 2014 heeft plaats gevonden.

- 4.2 Voor zover er sprake zou zijn geweest van mediation stelt verweerder dat hij klager op geen enkele wijze onder druk heeft gezet. Verweerder heeft het vonnis van de rechtbank vóór het gesprek op 10 oktober 2014 ontvangen en is tijdens dat gesprek met alle betrokkenen daarover in gesprek gegaan. Daarnaast heeft hij ook nog tijdens het gesprek op 10 oktober 2014 de direct betrokkenen, klager en zijn moeder, apart gesproken. Verweerder heeft klager bovendien met zijn advocaat laten bellen tijdens het gesprek op 10 oktober 2014 en heeft het gesprek beëindigd met de opmerking dat alle betrokkenen nog maar eens in alle rust moesten nadenken of zij met elkaar in mediation wensten te gaan. Op 20 oktober 2014 heeft klager vervolgens laten weten niet met de mediation te willen aanvangen.

5. Beoordeling van de klacht

Beoordelingskader

- 5.1 De Raad van Tucht toetst de klacht in al haar onderdelen aan de statutaire bepalingen van de vereniging “vFAS”, de door de algemene ledenvergadering vastgestelde gedragsregels voor scheidingsbemiddelaars, aan de inhoud van een

bemiddelingsovereenkomst zo die er is en meer in het algemeen aan ongeschreven regels waaraan een behoorlijk bemiddelaar zich dient te houden.

Ontvankelijkheid

- 5.2 De eerste vraag waarvoor de Raad van Tucht zich gesteld ziet, is of klager ontvankelijk is. Daarvoor is van belang of er sprake is van scheidingsmediation in de zin van art. 1 lid 11 van de Statuten van de vFAS. Artikel 1 lid 11 definieert als scheidingsmediation: *“het verlenen van diensten door een lid aan twee partijen met in beginsel tegenstrijdige belangen op het gebied van het personen- en familierecht, daaronder begrepen geschillen voortvloeiende uit samenleven, dan wel het verrichten van enige activiteit die geacht kan worden onder het begrip te vallen”*.
- 5.3 De Raad van Tucht is van oordeel dat de diensten die door verweerder tijdens het gesprek op 10 oktober 2014 zijn verleend, vallen onder het begrip scheidingsmediation. Verweerder heeft klager met zijn moeder laten onderhandelen, hetgeen niet anders kan worden opgevat dan als het verrichten van activiteiten die vallen onder de in genoemd artikel geformuleerde definitie. Het feit dat er geen bemiddelingsovereenkomst is ondertekend noch dat er is gesproken over de financiële voorwaarden voor de mediation door verweerder, maakt dit niet anders. Een bemiddelingsovereenkomst is een aanwijzing voor het aanvangen van scheidingsmediation, maar gelet op de definitie als gegeven in art. 1 lid 11 van de hiervoor genoemde statuten niet alles- of alleenbeslissend daarvoor. Ook het feit dat verweerder het gesprek van tevoren heeft aangekondigd als een oriënterend gesprek betekent niet dat het gesprek zich niet meer kan ontwikkelen tot een gesprek waarin mediation activiteiten worden verricht. Dat betekent dan ook dat klager in zijn klacht kan worden ontvangen.

Inhoudelijke beoordeling

- 5.4 De klacht betreft het verwijt van klager dat hij tijdens de bespreking op 10 oktober 2014 enorm onder druk werd gezet en dat verweerder zich niet heeft gedragen zoals van een behoorlijk mediator mag worden verwacht, een uitspraak heeft gedaan over de

kwestie/inhoud van het conflict, en zich niet onafhankelijk, neutraal en onpartijdig heeft opgesteld. Klager heeft tijdens de mediation het gevoel gekregen dat verweerder meer wist van de inhoud van de kwestie dan dat hij aan klager heeft laten zien.

Uit de stukken en hetgeen tijdens de mondelinge behandeling van 22 december 2016 naar voren is gebracht, blijkt dat klager en verweerder een verschillende lezing hebben over het verloop van het gesprek dat op 10 oktober 2014 heeft plaatsgevonden. De Raad van Tucht sluit niet uit dat klager zich door de inrichting van de bespreking - de aanwezigheid van zijn broer en zus, die de visie van de moeder deelden - onder druk gezet heeft gevoeld. Het feit dat klager zich onder druk gezet heeft gevoeld, brengt echter, gelet op de gemotiveerde betwisting van het uitoefenen van druk door verweerder en bij gebreke van enig ander objectief aanknopingspunt hiervoor, niet met zich mee dat er, objectief gezien, op ongeoorloofde wijze druk door verweerder is uitgeoefend. Uit wat partijen over het verloop van het gesprek hebben verteld, is dit ook anderszins niet aannemelijk geworden. Daarbij laat de Raad van Tucht meewegen dat verweerder klager heeft laten bellen met zijn advocaat voor raad en advies. Deze door verweerder gegeven mogelijkheid weerspreekt de stelling van klager dat hij klager onder druk heeft willen zetten. Evenmin is de Raad van Tucht gebleken dat verweerder zich anderszins niet neutraal, onafhankelijk of onpartijdig heeft opgesteld. Ook is de Raad van Tucht niet gebleken dat verweerder inhoudelijke informatie over de kwestie die speelde tussen klager en zijn moeder voor klager heeft (willen) achter(ge)houden. De klacht zal dan ook op al zijn onderdelen ongegrond worden verklaard.

BESLISSING

Verklaart de klacht ongegrond.

Aldus gewezen door mr. C.A.R.M. van Leuven, voorzitter, mr. A.E. Sutorius-van Hees en mr. H.A.M. Ritsma-Hartman, leden, in aanwezigheid van mr. I.J. Pieters, secretaris en uitgesproken te Den Bosch op 18 januari 2017 door de voorzitter.

Secretaris

Voorzitter

Tegen deze beslissing kan binnen twee maanden na de dag van verzending beroep worden ingesteld bij de Raad van Beroep. Het adres vindt u terug in het briefhoofd van dit schrijven. Het beroep kan worden ingesteld, door betrokkene voor zover de klacht geheel of gedeeltelijk gegrond is verklaard; door de klager indien zijn klacht geheel of gedeeltelijk ongegrond is verklaard; door het bestuur van de vFAS.

Het beroep kunt u indienen door middel van een met redenen omkleed beroepschrift. Dit beroepschrift moet bij de Raad van Beroep worden ingediend in tweevoud met een afschrift van de beslissing waartegen beroep.